

तथा श्रद्धासिद्धिर्वा ।
 “वाद्यं केशनखान् पूर्णं व्रतं प्राञ्जलं वह्निर्निश्चि ।
 प्रत्येकं नियतं कालमात्मनो व्रतमादिशेत् ॥
 प्रायश्चित्तसुपासीनो वाग्यतस्त्रिसवनं सृष्टेत् ।
 एकवाचाद्देवावा वा जघाश्री स्त्रिस्तुत्रेभ्यः ॥
 ज्ञानो वीरासनी मौनी मौञ्जी दृक्कमकलुम् ।
 भैक्षचर्यायिकायं च कुशाक्षैर्जुह्याद्दृष्टम् ॥”
 प्रत्येकं नियतं कालमिति व्रतसंख्या सङ्कल्प-
 वाक्के उल्लेखनीया इत्यर्थः । वीरासनी भिन्ना-
 दनाश्रितः । दृक्कमकलुं आर्षत्वात् मनुष्यो
 कोपेन तेनैतद्दृश्य इत्यर्थः । कुशाक्षैर्जुह्वे वा
 देवहेलनमिच्छादिमन्त्रैः । मनुः ।
 “महाव्राह्मणतिभिर्होमः कर्मव्यः स्वयमन्व-
 हम् ।
 अहिंसावल्गमक्रोधमार्जवश्च समाचरेत् ।
 चिरदृष्टिर्निश्वायाश्च सवावा जलमाविशेत् ॥”
 चिरदृष्टिर्निश्वायाश्च इति घट्टानविषयमिदम् ।
 पिपीलिकामध्यचान्नायकादितमल्लक्ष्णवर्णं कला-
 तिप्रार्थं बहुशु चिसवनविधानात् । तथा ।
 “श्रीमृगपतितां चैव नाभिभाषितं कर्त्तव्यम् ।
 ज्ञानासनाभ्यां विहरेद्दशकोऽधःशयी भवेत् ॥
 ब्रह्मचारी व्रती च स्याद्गुरुदेवद्विचारकः ।
 सावित्रीश्च अपेक्षितं पवित्राश्च च श्रुतितः ॥
 सर्वेषु च व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमादृतः ॥”
 ब्रह्मचारी मेधुनवर्णं व्रती कृत्रोपानहमाख्या-
 न्नवगत्यादिवर्णम् । मूत्रेण सावित्रीजपस्थाने
 नारायणादिमन्त्रजपः कार्यः । अन्यद्वारा वा
 कारयितव्यः । एवमन्वचापि । यथा वराह-
 पुराणम् ।
 “समन्त्रं तु मूत्रं विप्रो मन्त्रेण यच्छते ॥”
 आवाजः ।
 “आरम्भे सर्वलक्ष्णाणां समाप्तौ च विशेषतः ।
 आन्त्येनेव हि शालायां जुहुयाद्ब्राह्मणीः
 पृथक् ॥
 आहं जुह्याद्ब्रतान्ते च मोहिरयथादिदृ-
 ष्याम् ।
 यद्ये यद्ये वसन् कुर्वन् ब्रह्मणोके महीयते ॥
 स्त्रीणां होमो न कर्मव्यः पञ्चगव्यन्तयेव च ।
 मूत्राणां पापिनाशेन सर्वदा न च कारयेत् ॥
 संवादस्तु न कर्त्तव्यश्चिचयेश्च कदाचन ।
 ब्राह्मणेनेव वक्तव्यं उतपत्तं प्राणसंश्रये ॥”
 आहमिति शुद्धार्थं आहं दर्शितम् । स्त्रीभि-
 र्होमो न कर्मव्यः पञ्चगव्यपानश्च ज्ञानानां
 कर्मरि वेति षष्ठी । प्रारम्भव्रतपीडया प्राण-
 संश्रये । अन्ये वर्गा न प्रष्टव्या ब्राह्मण एव
 प्रष्टव्याः । व्रतं मौनं पूर्णोक्तं । तत्र विशेषमाह
 आपस्तम्बः । तत्र मौनसुक्तं चैविद्यहोमैर्निभि-
 रन्यैराश्रमिभिर्बहुशुतेनेहैतान् सन्वायान्त-
 मुंश्च एव यावद्वापदर्थं भाषते न मन्त्रलोपो
 भवतीति विज्ञायते । मन्त्रलोपो व्रतलोपः ।
 बालहृद्वादिभिरङ्गीनमपि व्रतं कार्यमिच्छाह
 कष्टुविद्युः ।

“असंस्कृतो निरनुवादी रोगी नवतिजीवकः ।
 यथाशक्ति प्रकुर्वीत व्रतं ह्येष न जुष्यते ॥”
 अशक्तान्वयद्वारापि कार्यमिति उक्तं ब्रह्म-
 पुराणे ।
 “रोगी वृद्धस्तु पोगकः कुर्वन्त्यन्यैर्व्रतं सदा ।
 चतुर्पादत्तराहूद्भ्रमं यावदेव हि ॥
 शिशोर्व्रतं प्रकुर्वीरन् गुरुसम्बन्धिवान्मवाः ।
 गुल्मिणो बालवत्सा च रोगी ब्रह्मपरायणः ॥
 एते नक्तोऽसुप्तं वाजा मध्याह्न एव च ।
 व्रतस्थः प्राणरचार्यं कदाचिदुदकं पिबेत् ॥
 फलमूले तथा चौरं यज्ञश्रितं तथा हनिः ।
 व्रतमध्ये तु रोगार्थो वैद्यप्रोक्तमथौषधम् ॥
 करोति च गुरोर्वाक्यं व्रतस्थस्तु चकारपि ।
 ब्राह्मणस्याभिलषितं साधयेद्विचारयन् ॥
 एतान्यष्टौ व्रतस्थानामव्रतज्ञानि कुचिपित् ।
 व्रतेष्वेतेषु देवांस्तान् व्रतस्थान् प्रपूजयेत् ॥”
 पोगको बालः । ब्रह्मपरायणः कुटुम्बी ब्रह्म-
 र्जनपालनपरः सन्नित्यर्थः । बौधायनः ।
 “अष्टौ तान्यव्रतज्ञानि आपो वृत्तं फलं पयः ।
 हविर्नाशकान्वा च गुरोर्वचनमौषधम् ॥”
 हारीतयमौ ।
 “वलयचोपहारश्च हवींश्चि चरवत्तथा ।
 निर्निश्चयेन भोक्तव्यं व्रतमस्य न जुष्यते ॥”
 बलिर्वैश्वदेवादिदेवताभ्यो दत्तः । उपहारो
 नैवेद्यम् । चरः पाल्यवस्त्राणीपाकादि । अन्न
 चैवा दत्तावशिष्टं भक्षणीयमिति । देवकः ।
 “उपवासो विनश्येत् दिवाश्चप्राणमैधुनेः ।
 अन्वये जलपानेन नोपवासः प्रब्रह्मति ॥”
 वृद्धशातातपः ।
 “गन्धानङ्कारवस्त्राणि पुष्यमाख्याशुलेपनम् ।
 उपवासे न दुष्यन्ति हन्ताधवनमङ्गलम् ॥”
 अलङ्कारवस्त्रादि उपवासेन हेतुना
 इत्यर्थः । तथा ।
 “स्त्रीणां सन्ध्यं चान्तात् सश्रांतौ ताभिः संकथना-
 दपि ।
 ब्रह्मचर्यं विपद्येत् न दारवस्त्रमादपि ॥”
 संकथनान्तु संकथनान्तु इति अत्र वरागत्वं
 संश्रद्धेस्त्यर्थः । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ * ॥
 प्रायश्चित्तात्मकव्रतानि यथा । विश्वामित्रः ।
 “सङ्कल्पान्नायकादीनि शुद्धाभ्युदयकारणम् ।
 प्रकाशे च रहस्त्रे च संश्रयेऽशुक्तकैः सुकुटे ॥
 प्राचापयत्तः चान्तपनः शिशुसङ्कटः पराककः ।
 अतिहृष्टः पर्यहृष्टः सौम्यः सङ्कटातिहृष्टकः ॥
 महाबान्तपनः सुहृद्गै तमलक्ष्णस्तु पावनः ।
 जघोपवासलक्ष्णस्तु ब्रह्मरूपैस्तु शोधकः ॥
 एते अस्ताः समस्ता वा प्रत्येकमेकश्रीऽपि वा ।
 पातकादिषु सर्वेषु प्रापकेषु प्रथमतः ॥
 कार्यान्नायकैर्येक्ताः केवला वा विशुद्धये ।
 शिशुसङ्कटाय प्रोक्तं यतिचान्नायकं तथा ॥
 यवमध्यं तथा प्रोक्तं तथा पिपीलिकाहति ।
 उपवासश्चिन्नायकं मावः पचकदहकम् ॥
 वृद्धहृद्वादिभिरङ्गीनमपि व्रतं कार्यमिच्छाह
 कष्टुविद्युः ।

उपपातकशुक्लानामनादिषु चैव हि ॥
 प्रकाशे च रहस्त्रे च अभिसम्बन्धपेक्षया ।
 चातिशक्तिगुणान् दृष्ट्वा सकृदनुष्ठितं तथा ।
 अशुवन्वादिर्कं दृष्ट्वा सर्वं कार्यं यथाक्रमम् ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥
 द्वादशवार्तिकेकादिव्रतं प्रायश्चित्तविवेकादौ द्रष्ट-
 वम् ॥
 व्रततिः, स्त्री, (प्र + तन विच्चार + क्तिप् ।
 पृषोदरादिवात् पञ्च वः ।) विच्चारः । जता ।
 इत्यमरः । (यदा, ऋन्वेदे । ८ । ४० । ६ ।
 “अपि वृक्ष पुराणवद्व्रततैरिव
 गुणितमोषो दासस्य इत्यय ॥”
 “व्रततैरिव यथा जताया गुणितं निर्गतां शाखां
 दृक्षति ।” इति तद्भाष्ये वायकः ।)
 व्रतती, स्त्री, (व्रतति + पठे ङीप् ।) विच्चारः ।
 जता । इति भरतद्विरूपकोपः । (यथा,
 रघुः । १४ । १ ।
 “अपप्रत्यतां द्वाश्ररथो जनन्यौ
 द्विदादिवोपप्रतुरोव्रततौ ॥”)
 व्रतमिच्छा, स्त्री, (व्रते उपनयनकाये भिच्चा ।)
 उपनयनकाकीनभिच्चा । तस्या त्रिधियथा ।
 अथ भैक्षश्चरति । अथ शब्दस्तुष्ठीमादिद्विपो-
 स्थानमभिप्रदक्षिणश्च शंसति ।
 “प्रतियज्ञेषितं दृक्षस्तुपस्थाप च भास्करम् ।
 प्रदक्षिणं परीत्याभिं चरेत् भैक्षं यथाविधि ॥”
 इति मनुवचनान्तम् ।
 भिच्चासकृद् भैक्षं तच्चरति आवहति इत्यर्थः ।
 मातरमेवायं ये चान्ये सुहृदो यावन्तो वा
 सन्निहिताः स्तुः । याचते इत्यध्याहार्यम् ।
 सुहृदे स्निग्धहृदये खडाद्ये । तथा च मनुः ।
 “मातरं वा खडारं वा मातुर्त्वां भगिनीं
 निजाम् ।
 भिच्छेत् भिच्चां प्रथमां वा चैनं नृवमानयेत् ॥”
 सन्निहितास्तद्देशस्थाः न तु प्रतियज्ञं गत्वा ।
 भवति भिच्चां देहीति ब्राह्मणभिच्चाप्रयोगः ।
 तथा च मनुः ।
 “भवत्पूर्वं चरेत् भैक्षस्तुपनीतद्विनीतमः ।
 भवन्मध्यं राजन्यो वैश्वस्तु भवदुत्तरम् ॥
 आदिमध्यावसानेषु भवच्छब्दोपलक्षिता ।
 ब्राह्मणश्चतुर्विधां भैक्षचर्या यथाक्रमम् ॥”
 इति याज्ञवल्क्यवचनान्तम् । इति संस्कारतत्त्वम् ॥
 व्रतसंश्रद्धः, पुं, (व्रतस्य संश्रद्धः ।) दीक्षा । इति
 हेमचन्द्रः ॥
 व्रतादेशः, पुं, (व्रतखादेशः ।) उपनयनम् । यथा,
 “आदन्तजननात् सदा आचूडादेकराचकम् ।
 निराचमाव्रतादेशात् दशराचमतः परम् ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥
 व्रती, [न] पुं, (व्रतमस्यास्तीति । व्रत + इतिः ।)
 यजमानः । इत्यमरः । (ब्रह्मचारी । यथा,
 मनुः । २ । १८८ ।
 “भैक्षेण वर्तयेन्नित्यं नैकान्नादी भवेद्ब्रतौ ।
 भैक्षेण व्रतियो व्रतिसंभवावसमा ख्यता ॥”)